

ת"פ 55422/02/14 - מדינת ישראל נגד יחיאל יעקב אטטל

בית משפט השלום בראשון לציון

19 מאי 2015

ת"פ 55422-02-14 מדינת ישראל נ'

אטטל

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יחיאל יעקב אטטל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם וב"כ עו"ד רועי לביא

גזר דין

הרקע.

כתב האישום הרלבנטי לגזר דין זה תוקן במסגרת הסדר טיעון שהוצג בדיון שהתקיים לפני כב' השופטת נחמן ביום 4.9.14. על פי הצהרת הצדדים בהצגת ההסדר, כאמור, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדותיו, יורשע, ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש. עמדת התביעה לעונש כפי שהוצגה הינה מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הוסכם כי שירות המבחן יבחן בין היתר שאלת הרשעת הנאשם.

אכן, כתב האישום תוקן והנאשם הודה בעובדותיו, הורשע והופנה לשירות המבחן. כתב האישום המתוקן כולל בחובו חמישה אישומים. על פי האישום הודה הנאשם, אשר עבד במועדים הרלבנטיים לכתב האישום כמוכר בחנות "ג'מס ריצ'רדסון" במה שמכונה בכתב האישום "דיוטי פרי" ב"נמל התעופה בן גוריון", כי בתאריך 14.5.13 סמוך לשעה אחת עשרה וחמישים ואחת דקות בלילה, גנב "מכנס" ריצה (נראה כי כוונת מנסח כתב האישום הוא ל"מכנסיים"). הנאשם נטל את המכנסיים מהחנות, החביאם במכנסיו, נכנס לחדר האוכל של עובדי החנות, הוציא המכנסיים ממכנסיו, והכניסם לתיקו. אחר כך עזב את חדר האוכל ושב לחנות. על פי כתב האישום הנאשם חזר על מעשיו פעם נוספת עם מכנסי ריצה נוספים שנטל מהחנות. במעשיו אלה גנב הנאשם שני זוגות מכנסי ריצה מהחנות לפי שלקחם והוציאם מהחנות. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של גניבה. על פי האישום השני, הודה הנאשם כי בתאריך 10.5.13 סמוך לשעה אחת עשרה ושלושים ושש דקות בלילה גנב הנאשם פריטי לבוש שונים, באותה שיטה המתוארת באישום הראשון: הובלתם תוך החבאתם במכנסיו לחדר האוכל והכנסתם לתיקו. עם סיום המשמרת לקח את הפריטים ועזב את החנות. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של גניבה.

על פי האישום השלישי, הודה הנאשם כי בתאריך 7.5.13 סמוך לשעה אחת עשרה וחמישים ושתיים דקות בלילה, גנב הנאשם שני זוגות נעליים, פעם אחת שיטה המתוארת באישום הראשון, החבאתם במכנסים, הובלתם לחדר האוכל והכנסתם לתיקו. הנאשם הורשע גם באישום זה בעבירה של גניבה. על פי האישום הרביעי, הודה הנאשם כי בתאריך 19.4.13 סמוך לשעה תשע וארבע דקות בלילה, נטל הנאשם וגנב פריטי לבוש שונים, לרבות נעליים, בשלוש פעמים שונות, באותו ערב, על פי השיטה המתוארת לעיל. הנאשם הורשע, לפיכך, בעבירה של גניבה. על פי האישום החמישי הודה הנאשם כי במועדים שונים אשר אינם ידועים לתביעה, במהלך ארבעה חודשים עובר לתאריך 14.5.13, המועד הרלבנטי לאישום הראשון, נהג הנאשם לגנוב מוצרים שונים מהחנות. חלק מהמוצרים שנבג, מכר הנאשם לאחרים, שזהותם אינה ידועה לתביעה, תמורת סכום של כ- 7,000 ש"ח. חלק מהמוצרים שמר ברכבו ובביתו ואלה המוצרים ששמר כאמור: זוג נעליים וחולצה לבנה, 2 מעיליים, 10 זוגות נעליים, כפפות, שני מכנסי ריצה, 5 מכנסיים קצרים, 3 חגורות, 7 חולצות "ט", סט טרנינג ושלושה סוודרים בשווי כולל של 4,326 דולר. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של גניבה ממעביד.

התסקיר.

שירות המבחן הגיש תסקיר מעמיק ביותר המנתח כל פרט מהותי וענייני בשאלת העונש ההולם במקרה זה. מטעמים ברורים לא מצאתי לפרט מתוך האמור בתסקיר, אך שירות המבחן מפרט נסיבות חיים מסוימות שיש כי השפיעו על הנאשם במהלך חייו. לנוכח העובדה כי מדובר בבחור צעיר כבן 23, חסר הרשעות קודמות, נורמטיבי עד למקרה זה, שעשה רושם חיובי על שירות המבחן, המליץ שירות המבחן על חיוב הנאשם בשל"צ תוך הימנעות מעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. באשר לשאלת הרשעת הנאשם, הרי שירות המבחן לא מצא לבוא בעמדה חד משמעית לעניין זה.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה, עתרה להשיט על הנאשם העונש עליו הצהירה מלכתחילה דהיינו מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים. בטיעוניה הפנתה התובעת תשומת הלב, לריבוי המקרים בהם גנב הנאשם פריטים מהחנות בה עבד, כמו גם לסכומי הגניבות, סכומים שאינם מבוטלים. התובעת הציעה פסיקה קודמת במקרים דומים שיש בהם כדי לבסס עמדת התביעה לעונש. מתחם העונש לו עתרה התביעה הוא מאסר בפועל שיש וברף הנמוך שלו ירוצה בעבודות שירות וברף הגבוה לחודשים מספר למאסר בפועל "משמ" דהיינו מאחורי סורג וברז.

בא כוח הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו. לפי גישת בא כוח הנאשם, יש בתסקיר כדי בסיס לאי הרשעת הנאשם אף על פי שאין התסקיר ממליץ על כך באופן נחרץ. טיעוני בא כוח הנאשם למעשה נסמכים על האמור בתסקיר לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, דהיינו היותו צעיר, חסר הרשעות קודמות, אשר שירת שירות מלא בצה"ל, שמעשיו על פי כתב האישום חריגים לאורח חייו.

כאן המקום להעיר כי מלכתחילה קבעתי המועד להשמעת גזר הדין ליום אתמול - 18.5.15, אלא שבפתח הדיון, ביקש בא כוח הנאשם כי אתיר לנאשם לומר דברו האחרון בטרם גזר הדין, לפי שמחמת טעות לא נעשה הדבר בדיון שבו הושמעו הטיעונים לעונש. נעתרתי לבקשת בא כוח הנאשם, אף שהיה ראוי להגיש בקשה בהתאם, לפני מועד הדיון, שהרי אם סבורים הנאשם ובא כוחו שיש בדבריו הנאשם כדי להשפיע על גזר הדין, מן הראוי שייאמר בטרם יינתן. שמעתי דברי הנאשם הרשומים עלי פרוטוקול. שקלתי דבריו בכובד ראש במסגרת שיקולי הענישה.

דין והכרעה.

ראשית לכל, ובפתח הדברים, מצאתי לסלק אל הצד עתירת הנאשם לאי הרשעתו. שירות המבחן התלבט בעניין זה, ומצא בסופו של דבר, למעשה להימנע מלהמליץ על כך. אך גם אילו היה שירות המבחן ממליץ על אי הרשעה, לא היה מקום להיעתר לכך. במקרה זה, למרות שמדובר בבחור צעיר, חסר הרשעות קודמות, נורמטיבי בדרך כלל, לא מצאתי להכביז מילים בעניין זה, אומר אך זאת - מדובר בעבירות חמורות. אכן, משום שלא עלה בידי התביעה להגדיר ערכם הכספי של המוצרים שנבג הנאשם ממעבידיו, באישום הראשון השני השלישי והרביעי, הורשע הנאשם בעבירות של גניבה "בלבד". אך בשום לב למכלול, ובשום לב, להרשעתו בעבירה של גניבה ממעביד משום הסכומים המפורטים באישום החמישי, הרי שלטעמי, ואני סבור שזה הדין, לא יהיה זה הולם ויהיה בכך מסר שלילי ביותר אם משפטו של הנאשם יסתיים באי הרשעתו.

אוסף על דברים אלה, שאין לפני כל פגיעה קונקרטית בנאשם אם יורשע. הנאשם עובד כיום כמנהל אולם אירועים, עיסוק שאין בהרשעת הנאשם כדי לפגוע בו. אך כאמור, לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם, אומר בגדר "מעבר לנדרש", כי גם אם הייתה פגיעה קונקרטית בנאשם לא היה מקום ובסיס להימנע מהרשעתו.

באשר לעונש ההולם. איני מתעלם כי מלבד העבירה של גניבה ממעביד כפי האישום החמישי בכתב האישום, הרי שבארבעת האישומים בכתב האישום הורשע הנאשם בגניבה "סתם" ולא ממעביד. אך מהות המעשה, במקרה זה, היא הקובעת. לפיכך, אני סבור שעמדת התביעה לעונש במקומה היא. הנאשם, מצא באופן שטיתי לגנוב סחורה ממקום עבודתו. מה המשמעות של אדם הגונב ממקום עבודתו, סחורה המיועדת למכירה - דהיינו גונב מהמקום המפרנס אותו. המשמעות היא אחת - מעילה באימון. שהרי למה המעשה דומה? לאמרה העממית הידועה - "לאדם הירוק לבאר ממנה הוא שותה". הבסיס להחמרה בענישה ועניין זה מצוי בעונש הקבוע בחוק בצד העבירה - שבע שנות מאסר. עונש חמור זה, מביע דעתו של המחוקק בדבר הערך החברתי שנפגע ואשר החוק הפלילי בא להגן עליו. יש לומר בקשר לעבירה זו, כי הגונב ממעבידו מוכיח בעליל שמעבר לפגיעה הכלכלית במעביד - רמתו המוסרית אינה ראויה - לשון המעטה. חומרה נוספת שאני מוצא במקרה זה הוא הסיבות למעשיו של הנאשם - הפקת רווח כלכלי בגניבת ממעבידו. ויש לשים אל לב ולהדגיש, אין מדובר במקרה חד פעמי בודד אלא בגניבות שוטיות, כאשר הנאשם מצא אף למכור את המוצרים שנבג ולהפיק רווח כספי, כאילו פתח לעצמו עסק רווחי החי על חשבון האחרים מעבידיו.

אשר על כך, אני דוחה עתירת הנאשם להקל בעונשו. אני סבור כי מתחם העונש ההולם בעבירות שביצע הנאשם הוא עונש מאסר בפועל. אכן, בתוך המתחם, לנוכח הנסיבות המקלות, בעיקר גילו של הנאשם והעדר עבר פלילי, יש מקום לגזור עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעות מנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות. הואיל ומועד תחילת העבודות 3.5.15 חלף הריני מורה כי הנאשם יחל עבודות השירות ביום 1.6.15. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה על הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

פיצוי למתלוננים בסך 20,000 ש"ח. התביעה תמציא למזכירות בית המשפט פרטי המתלוננים עד ליום 1.6.15.

הקנס ופיצוי ישולמו ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 1.9.15.

מובהר לנאשם כי ככל שלא ישלם סכומי הפיצוי ממילא יחול המאסר במקום הקנס, כהוראת החוק.

עוֹתָק מִגִּזְר הַדִּין יוֹעֵבֵר לְשִׁירוֹת הַמִּבְחָן.

עוֹתָק מִגִּזְר הַדִּין יוֹעֵבֵר לְמִמּוֹנָה עַל עֲבֻדוֹת שִׁירוֹת בִּשְׁב"ס.

המוציאים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ה,

19/05/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

